

บทความวิจัย

เรื่อง สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

โดย

นางสาว พิชญภา เมืองวงศ์

รหัสนักศึกษา 05610759

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทความวิจัย	สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว
ผู้เขียน	พิชญภา เมืองวงศ์
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	อาจารย์ ดร. ยงยุทธ วิถีไตรรงค์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

บทความวิจัย “สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว”

มีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษาสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนาม ศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ของสภาพอากาศและที่มีอิทธิพลต่อการไปเที่ยวประเทศเวียดนาม เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศ อายุ และอาชีพ ตัวอย่างในการศึกษา คือนักท่องเที่ยวที่เคยไปและยังไม่เคยไปเที่ยวประเทศเวียดนาม จำนวน 300 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม

ผลวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ซึ่งส่วนใหญ่เดินทางเป็นครั้งแรก ส่วนใหญ่มีสมาชิกเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 4-5 คน มีระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 5 วัน 4 คืน ซึ่งเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามกับบริษัทนำเที่ยว โดยมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม (เฉลี่ยต่อครั้ง ต่อ 1 คน) น้อยกว่า 10,000 บาท อาจเนื่องจากประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ มีสภาพอากาศ มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และธรรมชาติที่น่าสนใจมากมาย รวมทั้งมีวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย อีกทั้งการคมนาคมที่พัฒนาให้เกิดความสะดวกในการเดินทาง ทั้งทางเครื่องบิน ทางรถยนต์ และอื่น ๆ จึงทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจและเลือกที่จะเดินทางมาชมความงามของประเทศเวียดนาม ผลการเปรียบเทียบระดับความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ การท่องเที่ยวประเทศเวียดนามพบว่านักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันให้ความสำคัญต่อยปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกันในด้านเวลา ด้านความปลอดภัย และด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่อง สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450 112 การศึกษาเอกเทศ (Independent Study)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก ดร. ยงยุทธ วิถีไตรรงค์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนักท่องเที่ยวที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ผู้ประกอบการการท่องเที่ยวที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตลอดมา

ขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความรักความห่วงใยที่ดีตลอดมา ขอคุณที่เป็นกำลังใจและห่วงใยเสมอมา และขอขอบคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัยทุกท่านที่เป็นแหล่งข้อมูลให้ผู้วิจัยได้นำมาอ้างอิงในการทำวิจัย จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขออภัยไว้ ณ ที่นี้

พิชญภา เมืองวงศ์

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค-ง
บทที่	
1. บทนำ	1
1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์	5
3. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	5
4. ขอบเขตการศึกษา	5
5. นิยามศัพท์	6
2. แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
1. ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศไทย	7
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	7
2.1 ความหมายของการท่องเที่ยว	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยว	8-9
2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว	9
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
3.1 งานวิจัยภายในประเทศ	9-11
3.2 งานวิจัยต่างประเทศ	11-12
3. วิธีดำเนินงานวิจัย	13
1. ประชากร	13
2. กรอบแนวคิดในการวิจัย	13-14
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	14-15
4. การเก็บรวบรวม	15
5. การวิเคราะห์	15
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	16

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว	16-17
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทย	18-20
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอ	21
5.1 สรุปผลวิจัย	21-23
5.2 อภิปรายผล	23-24
5.3 ข้อเสนอแนะ	24-25
บรรณานุกรม	26

บทที่ 1

บทนำ

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการท่องเที่ยวนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพราะอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ล้วนมีบทบาทสนับสนุนทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศให้ดีขึ้น การเจริญเติบโตของธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นผลมาจากประชากรของประเทศต่าง ๆ มีรายได้เพิ่มขึ้น ต้องการคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งความต้องการการพักผ่อน โดยการออกจากบ้านออกไปท่องเที่ยวต่างถิ่น เช่น ต่างอำเภอ ต่างจังหวัด ต่างภูมิภาค หรือต่างประเทศ ในขณะเดียวกัน การคมนาคมติดต่อสื่อสารทำได้รวดเร็วและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มีราคาที่ถูกลง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายกว่าเดิม ประกอบกับการแข่งขันด้านบริการสูงขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกรับบริการได้มากขึ้น ผู้ศึกษาจึงสนใจสถานที่ท่องเที่ยวและอยู่ในกลุ่มอาเซียน คือ ประเทศเวียดนามโดยประเทศเวียดนามเป็นประเทศเก่าแก่ประเทศหนึ่งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ปัจจุบันได้มีการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วและเป็นที่น่าสนใจรวมทั้งเป็นสมาชิกขององค์การการท่องเที่ยวของโลก

ประเทศเวียดนามมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า "สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม" ประเทศเวียดนามมีรูปร่างทอดตัวยาวไปตามแหลมอินโดจีน ด้านตะวันออกติดทะเลจีนใต้ มีพรมแดนยาว 3,730 กม. ด้านเหนือติดจีนยาว 1,150 กม. ด้านตะวันตกติดลาว 1,650 กม. และติดกับกัมพูชา 930 กม. สามในสี่ของพื้นที่เป็นภูเขาและป่า ประเทศเวียดนามมีพื้นที่ทั้งหมด 372,500 ตร.กม. ครอบคลุมทะเล ไทล่ทวีป และหมู่เกาะนับพันเกาะจากอ่าวตังเกี๋ยจรดอ่าวไทย รวมทั้งหมู่เกาะสแปรตลีและพาราเซลที่จีนและประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หลายประเทศ เวียดนามอยู่บนเส้นรุ้งเดียวกันกับเมืองบอมเบย์ ฮาวาย และเม็กซิโกซิตี มีธรรมชาติที่สวยงามและแตกต่างหลากหลาย แนวภูเขาทอดยาวเป็นเทือกและหุบเขาสูงชันทางภาคเหนือเป็นเหมือนกำแพงกั้นเวียดนามและจีนออกจากกัน ยอดเขาที่สูงที่สุดคือ ฟานสีปัน สูง 3,160 เมตร อยู่ที่เทือกเขาฮว่างเลียนเซิน ในมณฑลลาวไก ใกล้กับชายแดนจีน ตอนกลางของประเทศที่โค้งนูนออกเป็นพื้นที่ราบเล็กๆ หนาไปด้วยทะเลจีนใต้ด้านหนึ่งและที่ราบสูงของเทือกเขาเตี๋ยเซินอีกด้านหนึ่ง ภูมิภาคด้านตะวันออกที่ราบแห่งนี้เป็นที่ลุ่มและหนองบึงไปจนจรดชายฝั่ง ส่วนด้านตะวันตกเป็นที่ลาดเกิดจากดินตะกอนทับถมไปจนถึงเทือกเขา ยอดเขาหินปูน ปูซามซาว ทอดเป็นพรมแดนกับลาว ที่ราบสูงตอนกลางระหว่างเมืองดานังกับเมืองดาลัด เป็นดินกำเนิดจากหินภูเขาไฟ นอกจากจะเป็นแหล่งปลูกชาและกาแฟแล้ว ยังเป็นเขตป่าไม้ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของเวียดนาม และมีแม่น้ำโขงที่มีชื่อเรียกว่า กู่ลองยาง หรือแม่น้ำแก่มังกร เป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดสายหนึ่งในเอเชีย ยาวถึง 4,180 กม. มีแม่น้ำโขงไหลจากต้นน้ำในเทือกเขาในทิเบตผ่านจีน พม่า ลาว ภาคเหนือของไทย ผ่านกัมพูชาและภาคใต้ของเวียดนามก่อนลงสู่ทะเลจีนใต้ (เขียน ชีระวิทย์, 2542: 61)

ภูมิอากาศของประเทศเวียดนามอยู่ในเขตร้อนชื้นของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างเส้นทรอปิคออฟแคนเซอร์และเส้นศูนย์สูตร ทำให้มีภูมิอากาศหลากหลายและร้อนชื่อแตกต่างกันไปในแต่ละถิ่น อุณหภูมิเฉลี่ย 22 องศา

เซลเซียส อาจขึ้นเล็กน้อยตามฤดูกาล แต่มีจะเกิดการเปลี่ยนแปลงฉับพลันได้เช่นกันความชื้นที่ขังตัวอยู่ในบรรยากาศนานทำให้รู้สึกว่าอุณหภูมิเย็นกว่าปกติ ภูมิอากาศภาคเหนือได้รับอิทธิพลจากลมจากเอเชียกลาง ซึ่งทำให้ภูมิอากาศคล้ายกับในจีน ตามปกติเวียดนามมี 2 ฤดูหลัก ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเมษายนภาคเหนือของเวียดนามจะเป็นฤดูหนาว อากาศค่อนข้างหนาวและชื้น ซึ่งเกิดจากกระแสลมเหนือที่พัดจากไซบีเรียและจีนเข้าสู่เวียดนาม บ่อยครั้งทำให้อุณหภูมิในเขตภูเขาทางเหนือและตะวันออกของฮานอยลดลงถึง 0 องศาเซลเซียส และมีฝนตกพริ้วๆ เกือบตลอดช่วงฤดูหนาว ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมเป็นฤดูร้อนที่มีอุณหภูมิสูง ฝนตกหนัก และมักมีพายุ ภาคเหนือจะมีอากาศร้อนจัดระหว่างเดือนมิถุนายน กรกฎาคม และสิงหาคม ในภาคกลาง ตอนเหนือและตอนใต้อากาศจะแตกต่างกัน บริเวณใกล้มณฑลภาคเหนือจะมีภูมิอากาศเหมือนกันบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง ขณะที่มณฑลกลางที่อยู่ใต้ลงมาจะมีภูมิอากาศคล้ายกับในบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงที่เมืองเว้ซึ่งอยู่ตอนกลางของประเทศ ภาคใต้มีอุณหภูมิค่อนข้างคงที่ สภาพอากาศเปลี่ยนฉับพลันเมื่อมีมรสุม ฤดูฝนอยู่ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคม ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ค่อนข้างแห้งแล้ง และจากเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงเมษายนเป็นฤดูแห้งแล้งตามด้วยฤดูฝน อากาศร้อนที่สุดระหว่างเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม อุณหภูมิสูงสุด 35 องศาเซลเซียส อิทธิพลลมมรสุมที่พัดจากมหาสมุทรผ่านสภาพสูงต่ำหลากหลายของภูมิภาคต่างๆของประเทศทำให้มีฝนตกชุกมากระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงธันวาคม ลมมรสุมฤดูร้อนที่ร้อนอบอ้าวทำให้อุณหภูมิสูง ความชื้นอยู่ระหว่างร้อยละ 80-100 และมีฝนหนักเกือบทั่วประเทศ ในฤดูนี้มักมีพายุไต้ฝุ่นโหมกระหน่ำชายฝั่งภาคใต้ระหว่างยาตริงและก่าเมาอย่างรุนแรง ซึ่งสร้างความเสียหายให้มากมาย อากาศในบริเวณที่ราบสูงจะเย็นกว่าบริเวณชายฝั่งมากอุณหภูมิมักลดลงต่ำมากตลอดทั้งปี (วรรณาทงษ์วานิช,2539:32)

ชาวเวียดนามใช้ภาษาในชีวิตประจำวันคือ ภาษาเวียดนาม ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และ จีน ในการติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ ชาวเวียดนามส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธนิกายมหายาน ,ศาสนาคริสต์ ,ลัทธิขงจื้อและมุสลิม ชาวเวียดนามมีการผสมผสานด้านวัฒนธรรม จากหลายชนชาติ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งก่อสร้าง หรืออาหารการกิน จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับวัฒนธรรมของจีนมาก สมัยที่ฝรั่งเศสเข้ามาปกครอง เวียดนามก็ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมฝรั่งเศส ทั้งเรื่องตึกสี่เหลี่ยมสไตล์โคโลเนียล ที่ดูทันสมัย ฯลฯ วิถีชีวิตของชาวเวียดนาม มีความเชื่อ ศิลปะ และมีวิถีการดำรงชีวิต รวมถึงประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ ที่ใกล้เคียงกับจีน รวมไปถึงศาสนาพุทธนิกายมหายานที่สอนเรื่องกรรมดีและกรรมชั่ว ซึ่งชาวเวียดนามส่วนหนึ่งยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมสืบทอดมาจน ถึงปัจจุบัน การใช้โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตสำหรับนักท่องเที่ยว รหัสโทรศัพท์ของประเทศเวียดนามคือ +84 ส่วนคนที่ไปเวียดนามแล้วต้องการใช้อินเทอร์เน็ตไม่ว่าจะเป็นการติดต่อธุรกิจ อีเมลล์หรือ โทรศัพท์ผ่านเน็ต คุยกับครอบครัว หรือสำหรับคนที่ติดโซเชียล ตามโรงแรมจะมีเน็ต ซึ่งส่วนใหญ่โรงแรมระดับสามดาว ก็ปล่อยไวไฟให้นักท่องเที่ยวฟรี ต้องสอบถามทางโรงแรมอีกครั้ง นักท่องเที่ยวสามารถพกพาโน้ตบุ๊คไปที่ประเทศเวียดนามได้ไม่มีปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์ใดๆ เพราะที่เวียดนามมีของแต่ละชนิด ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งนั้น ตามปกติแล้วอินเทอร์เน็ตมิให้ใช้แทบจะทุกโรงแรม สินค้าและของฝากจากเวียดนาม แม้จะเป็นประเทศเพื่อนบ้าน ที่ใกล้กับไทยมากอีกประเทศหนึ่ง

อาหารที่ขึ้นชื่อของเวียดนามนั้น เส้นของประเทศเวียดนามอีกอย่างหนึ่งนอกจากสถานที่ท่องเที่ยวและวัฒนธรรมต่างๆ ก็คือ อาหารที่ขึ้นชื่อของเวียดนาม ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง ทำให้อาหารเวียดนามเป็นอีกหนึ่งอย่างที่ทำให้นักท่องเที่ยวติดใจในรสชาติและอยากที่จะเดินทางมาลิ้มลอง รสชาติอาหารแบบฉบับต้นตำหรับนั้นเอง แหนมเนือง หรือ เปาะเปี๊ยะ อาหารเวียดนาม ที่ขึ้นชื่อมาก แหนมเนือง หรือเปาะเปี๊ยะสด หรือทอด ที่เป็นอาหารยอดนิยมของเวียดนาม ถือเป็นหนึ่งในอาหารพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงที่สุด ซึ่งจะมีแผ่นแป้ง นำมาห่อกินร่วมกับ หมู ไก่ หรือหมูยอ แกล้มกับผัก สมุนไพรนานาชนิด เช่น ผักกาดหอม สะระแหน่ เสริ์ฟคู่กับน้ำจิ้มหวาน และ ผื่อ เป็นก๋วยเตี๋ยวของชาวเวียดนามที่มีการพัฒนามาจากการทำก๋วยเตี๋ยวของจีน มีความต่างที่เส้น น้ำซุ๊ป และเครื่องเคียง หรือบางครั้งก็เรียกว่าเป็นก๋วยจั๊บน้ำเวียดนาม อีกหนึ่งความนิยมมากที่สุดในอาหารเวียดนาม สำหรับมือเช้า ส่วนใหญ่เป็นขนมจีนหมูยอ หรือจะเป็น ขนมปังฝรั่งเศสก็ทำให้อิ่มท้องได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังมี ขนมเบ็องญวน และ ข้าวเกรียบปากหม้อญวน ฯลฯ ซึ่งอาหารแต่ละอย่างมีรสชาติอร่อย ทำให้นักท่องเที่ยวหลายคนติดใจอีกด้วย สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศเวียดนาม มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม และเป็นอารยธรรมเก่าแก่มากมาย บางแห่งถูกยกย่องให้เป็นมรดกโลก ทำให้เป็นอีกหนึ่งจุดความสนใจที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัสกับบรรยากาศ

สถานที่ท่องเที่ยวของประเทศที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ 1. ปราสาทหมีเซิน ปราสาทหมีเซิน เป็นสิ่งก่อสร้างที่ยังคงหลงเหลือมาจาก อาณาจักรจามปา สมัยก่อนมีสิ่งก่อสร้างที่เป็นสถานที่โบราณอยู่กว่า 70 หลัง แต่ถูกระเบิดและเกิดการพังทลายในช่วงสงครามเวียดนาม ปัจจุบันเหลือเพียง 22 แห่งเท่านั้น แต่ อาณาจักรหมีเซิน ในปัจจุบัน เป็นสถาปัตยกรรมของ ฮินดู ที่มีอายุเก่าแก่และสมบูรณ์มากที่สุดใน อินโดจีน และถูกแวดล้อมไปด้วยป่าดงดิบ ด้วยความเก่าแก่แต่ก็ทำให้นักท่องเที่ยวเห็นความสวยงาม และมักจะแวะเวียนมาสัมผัสกับที่แห่งนี้เสมอที่สำคัญปราสาทหมีเซินยังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกอีกด้วย 2. อุทยานแห่งชาติ Phong Nha Ke Bang ด้วยความโดดเด่นทางธรรมชาติและยังได้รับขึ้นทะเบียน เป็นมรดกโลก ทำให้ที่นี่เป็นที่สนใจของเหล่าบรรดานักท่องเที่ยวที่มาเยือนประเทศเวียดนาม ซึ่งถือว่ามีความเก่าแก่ที่สุดในเอเชีย และภายในอุทยานยังมีถ้ำขนาดใหญ่ที่สุดในโลก เพราะมี ถ้ำสามร้อยถ้ำ ที่สำคัญยังมีปรากฏการณ์ทางธรรมชาติอย่าง ลำธารใต้ดิน หรือ หินย้อย และนักท่องเที่ยวยังจะได้ชมสัตว์ป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์อีกด้วย 3. ทะเลทรายหญ่ญเน่ ภูเขาทรายสองสี หรือทะเลทรายสองสีที่เป็นอีกหนึ่งสถานที่ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัสกับบรรยากาศสวยงาม คล้ายทะเลทราย เพราะมีภูเขาทรายขนาดใหญ่ อยู่ติดกับทะเล ทำให้ที่นี่มีทั้งแดด และลมที่แรง ที่นี่ยังมีร้านอาหารเล็กๆ เปิดให้บริการนักท่องเที่ยวตลอดเวลา หญ่ญเน่ เป็นทะเลทรายสีขาว และทะเลทรายแดง ซึ่งนักท่องเที่ยวสนใจที่จะมาถ่ายรูปฝั่งสีแดงมากกว่า เพราะสวยงามและมีความโดดเด่นกว่า หรือจะปิดท้ายกับความสนุกแบบเด็กๆ ด้วยการเล่นกระดานเลื่อนบนผืนทะเลทราย ซึ่งต้องเลื่อนจากบนเนินทรายสูงลงมาพื้นที่ด้านล่าง 4. เมืองฮอยอัน เป็นเมืองเก่า ที่มีขนาดเล็ก ที่นี่นักท่องเที่ยว จะได้เห็นภาพวิถีชาวบ้าน ที่ยังใช้ชีวิตแนวเดิมๆเพราะมีการปั่นจักรยาน ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถปั่นจักรยานรอบเมืองนี้ได้ เพราะเป็นเมืองเล็กๆ ภายในเมือง ต่างก็มีนิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ ที่จัดแสดงและบอกเล่าเรื่องราวรวมถึงประวัติศาสตร์และความเป็นมา ส่วนการดีไซน์ของสมัยก่อนถือว่าเป็นการรวมเอาวัฒนธรรมหลากหลายมาผสมผสานอย่างอาคารบางตึก ที่สะท้อนให้เห็น

ถึงการตกแต่งของตะวันออก และตะวันตก มีสะพานข้ามคลอง ด้วยการดีไซน์ คล้ายกับแบบประเทศญี่ปุ่น ทำให้เมืองฮานอยถูกยกย่องให้เป็นมรดกโลก 5. อ่าวฮาลอง ยูเนสโกยกย่องให้อ่าวฮาลองเป็นมรดกโลก เพราะถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและยังคงความสมบูรณ์ของสัตว์นานาพันธุ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ อ่าวนี้ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเวียดนาม ซึ่งความพิเศษที่สะดุดตาและจุดเด่นของอ่าวฮาลองคือ มีเกาะหินปูนโผล่ขึ้นกระจาย ๆ ทั่วอ่าว โดยมีบรรยากาศที่สวยงามเกินจริง เพราะมีแสงและ สี ที่ลงตัวอย่างสวยงาม และสุดท้าย 6. อุโมงค์กู่จี้ อุโมงค์กู่จี้ถูกสร้างขึ้นให้มีหลายชั้น ซึ่งแต่ละชั้นจะมีระบบกรองอากาศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อความอยู่รอดของทหาร อุโมงค์กู่จี้ ใช้เป็นที่หลบภัยจากระเบิด และเป็นที่สำคัญสำหรับประชุมของกองกำลังเวียดกงในสมัยที่รบกับประเทศสหรัฐอเมริกา ภายในอุโมงค์จะมีโรงพยาบาล ห้องประชุม รวมถึงห้องพัก นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาที่นี่จะได้รับชมหนังสือที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับสงครามเวียดนามก่อน เพื่อจะได้เข้าใจความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ได้ง่ายขึ้น

ประเทศเวียดนามยังมีเทศกาลสำคัญ ของเวียดนามหลายประเพณี 1. ประเพณีตรุษญวน ถือเป็นเทศกาลที่สำคัญที่สุด เพราะการเฉลิมฉลองปีใหม่ของตรุษญวนถือเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายและมักจะมีการเฉลิมฉลองโดยชาวเวียดนาม ซึ่งประเพณีตรุษเวียดนาม หรือปีใหม่ของชาวเวียดนาม มีลักษณะคล้ายกับประเพณีตรุษจีน เพราะในอดีตเวียดนามเคยตกเป็นเมืองขึ้นของจีน ทำให้มีวัฒนธรรมทางความเชื่อและการดำรงชีวิต รวมถึงการใช้ภาษาต่างๆ ก็ได้รับอิทธิพลจากจีนซึ่งวันตรุษญวนหรือวันขึ้นปีใหม่เวียดนามจะตรงกับวันที่ 1 เดือน 1 หรือตรงกับวันตรุษจีนเช่นกัน 2. เทศกาลกลางฤดูใบไม้ร่วง ถือเป็นวันไหว้พระจันทร์ของชาวเวียดนาม หรือที่เรียกว่า เต็ดจุงทู ซึ่งเทศกาลกลางฤดูใบไม้ร่วง ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 อยู่ในช่วงเดือนกันยายน ในเทศกาลนี้ชาวเวียดนามจะมีการจัดประกวดขนมบัวจุงทู หรือ ขนมไหว้พระจันทร์ รูปร่างกลม โดยมีผิวหน้าประดับลวดลายสวยงาม ใส่ไส้ถั่วและผลไม้และในแต่ละบ้านจะมีโคมไฟประดับเพื่อเฉลิมฉลอง รวมถึงมีขบวนแห่เซดสิงโตและมังกร เด็กๆสามารถร่วมร้องเพลงเต้นรำไปด้วย 3. เต็ดเหวียนดานเทศกาลส่วนใหญ่ชาวเวียดนามจะเฉลิมฉลองเทศกาลต่างๆ 3 ถึง 7 วัน ติดต่อกัน โดยมีเทศกาลทางศาสนาที่สำคัญคือเต็ดเหวียนดาน หมายความว่า เป็นเทศกาลแห่งรุ่งอรุณแรกของปี เทศกาลเต็ด จะเริ่มต้นขึ้น 1 สัปดาห์ก่อนจะมีวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งเป็นการเฉลิมฉลองเทศกาลตรุษญวน ที่จะเริ่มขึ้นในวันที่ 23 เดือน 12 โดยวันนี้จะมีการไหว้เทพเจ้าแห่งเตาไฟ ซึ่งเทพเจ้าเตาเป็นเทพเจ้าที่คอยสอดส่องดูแลความเรียบร้อยและความเป็นไปทุกอย่างภายในบ้าน รวมถึงการเซ่นไหว้เทพเจ้าเพื่อส่งเทพเจ้าขึ้นสวรรค์และ ในพิธีจะมีการไหว้ปลาคราฟด้วย ซึ่งตามความเชื่อก็คือเทพเจ้าเตาจะขึ้นสวรรค์โดยขี่ปลาคราฟ เมื่อเสร็จพิธีก็จะนำปลาคราฟไปปล่อยในแม่น้ำเพราะเชื่อว่าปลาคราฟจะแปลงร่างเป็นมังกรพาเทพเจ้าขึ้นสู่สวรรค์ หลังจากนั้นก็จะมีการทำความสะอาดบ้านเรือน พร้อมทั้งการประดับตกแต่งอย่างสวยงามเพื่อต้อนรับเทศกาลตรุษญวนที่จะมาถึง (ภาคิน ลิขิตธนกุล,2556:83)

จากข้อมูลด้านการท่องเที่ยวปรากฏในหลายปีที่ผ่านมา พบว่าประชากรชาวตะวันตก และชาวไทยเป็นกลุ่มที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามสูงที่สุด มีศักยภาพในการเติบโตสูง ตลอดจนเป็นกลุ่มที่มีอำนาจการซื้อสูงอีกด้วย เหตุนี้ผู้ศึกษาจึงสนใจและเลือกที่จะศึกษาสภาพอากาศและที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่ส่งต่อการท่องเที่ยวในการศึกษาถึงพฤติกรรมและมูลเหตุจูงใจในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม มีหลายปัจจัยที่พิจารณา

เช่น ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านทรัพยากรในการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านความปลอดภัย ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ทราบและเข้าใจถึงปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจถึงมูลเหตุจูงใจของนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวสามารถใช้เป็นฐานข้อมูลเพื่อการปรับปรุงในด้านต่างๆที่ จะตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ดีขึ้น

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษา “สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว” เพื่อให้ทราบถึงความต้องการที่จะไปท่องเที่ยวในแต่ละภาคของประเทศเวียดนาม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนาม
- 2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยว
- 2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่าง ๆ ของสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว
- 2.4 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทยจำแนกตาม เพศ อายุ และอาชีพ

3. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

- 3.1 ทำให้ทราบสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนาม
- 3.2 ทำให้ทราบแหล่งท่องเที่ยวของประเทศเวียดนาม
- 3.3 ทำให้ทราบความคิดเห็น
- 3.4 ทำให้ทราบถึงความสนใจการท่องเที่ยวในแต่ละเมืองของนักท่องเที่ยว
- 3.5 เป็นแนวทางการนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปใช้เมื่อไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

4. ขอบเขตการศึกษาวิจัย

- 4.1. ขอบเขตประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวประเทศไทยที่อยากไปเที่ยวประเทศเวียดนามจำนวน 300 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่เดินทางไปกับบริษัททัวร์ และเดินทางไปเที่ยวด้วยตัวเอง
- 4.2 ขอบเขตเนื้อหา เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้เน้นเรื่อง 1. สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งในประเทศเวียดนามที่ส่งอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 2.สถานที่แหล่งท่องเที่ยวในประเทศเวียดนาม
- 4.3 ระยะเวลาทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2565 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

5. นิยามศัพท์

นักท่องเที่ยวชาวไทย หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศไทยมาท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม
สถานที่ท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ต่างๆ ภายในประเทศเวียดนาม ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาลพิจารณาว่ามีความเหมาะสมแก่การท่องเที่ยวและกำหนดให้เป็นเขตท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการเลือกการท่องเที่ยวซึ่งประกอบด้วย ลักษณะการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว วิธีการท่องเที่ยว แหล่งข้อมูลในการท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว

บทที่ 2

แนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนศึกษาหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาโดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้สรุปภาพรวมเกี่ยวกับวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้ การประเมินผลเบื้องต้นด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวของในประเทศเวียดนามดังกล่าวมีความพร้อมและอุดมสมบูรณ์สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างดี คือ รัฐบาลได้สร้างเส้นทางสายหลักเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว ไทย และกัมพูชา ทรัพยากรการท่องเที่ยวในเวียดนามนี้มีลักษณะเด่นทั้งด้านภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ ซึ่งมีความหลากหลายของแต่ละท้องถิ่นแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์มีศักยภาพในเชิงแข่งขันสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในทวีปเดียวกัน ดังนี้

มีแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมของโลก คือ บริเวณเขตเมืองเก่าของเมืองเว้ เพลงพื้นเมืองของเมืองเว้ เมืองโบราณเมืองรวยอันและพระธาตุลูกจัมปา เป็นต้น มีหาดทรายและอ่าวที่สวยงามติดระดับโลก ได้แก่ หาดนอนเนียน (NON NUOC) ลังโก (LANG CO) และเงินไม (CHAN MAY) เป็นต้น กลุ่มแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ เช่น DMZ ป้อมกว้างตรี อุโมงค์วินไม้กัใช้หลบระเบิดในยุคสงคราม ยังมีจุดขายด้านอาหารที่ขึ้นชื่อของเมืองเว้และฮอยอัน เช่น แหนมเนือง ผอเกาเหลา และยังมีเทศกาลต่าง ๆ ที่สะท้อนภาพทางวัฒนธรรมของภาค เช่น เทศกาลประจำปีในเมืองเว้ เทศกาลดอกไม้ไฟที่ค่านัง และเทศกาลเก่าจือ ด้านอุทยานแห่งชาติ ประกอบด้วยอุทยานแห่งชาติบากหม่า (Bach Ma) อุทยานแห่งชาติกู๋ลาวจ่าม (Cu Lao Cham) บ่าน่า (Bana) ซึ่งมีกระเช้าลอยฟ้าที่ยาวและสูงที่สุดในโลกปัจจุบันด้วยเหตุนี้พื้นที่บริเวณประเทศเวียดนามของภาคกลางจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศเวียดนาม และเป็นจุดปลายทางของนักท่องเที่ยวทั้งชาวเวียดนามและต่างชาติ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

2.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(2542: 2-5) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ และบริการต่าง ๆ รวมทั้งกับรัฐบาลประเทศเจ้าภาพและประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรม หรือกระบวนการในการดึงดูดด้วยการให้การต้อนรับที่อบอุ่นแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญ ที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวแล้ว ยังเกิดผลดีแก่นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปด้วย กิจกรรมทางการท่องเที่ยวต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง (วรรณ วรชำนิช 2539 :19-23)

2.2.1 นักท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของธุรกิจท่องเที่ยวซึ่งจะต้องประกอบด้วยลักษณะของนักท่องเที่ยว การกระจายของนักท่องเที่ยว กิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว และทัศนคติของนักท่องเที่ยว

2.2.2 สินค้าท่องเที่ยว สินค้าท่องเที่ยวเป็นสินค้าที่มีลักษณะพิเศษกล่าวคือ เป็นสินค้าที่รวบรวมเอาสินค้าและบริการ หลายประเภททั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรมไว้ด้วยกัน เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม ประเพณี และสาธารณูปโภค ซึ่งสินค้าทางการท่องเที่ยวจะต้องเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวซื้อและเกิดความประทับใจเพราะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่าง ๆ เช่น คุณค่าทางวัฒนธรรม วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ ของประชาชนในประเทศที่มีทัศนียภาพ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

2.2.3 การคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยว นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ และธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถดำเนินต่อไปได้ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงสิ่งต่าง ๆ เช่น รูปแบบของการคมนาคมขนส่ง การคมนาคมขนส่งสู่แหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว แบบแผนการเดินทางของนักท่องเที่ยวบริเวณหรือสถานที่ให้บริการแก่ผู้โดยสารหรืออุปกรณ์อำนวยความสะดวกและปัญหาการจราจร เป็นต้น

2.2.4 ข้อมูลข่าวสารและการบริการ ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ แก่ นักท่องเที่ยวเพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น หนังสือแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว แผ่นพับ แผนที่ เอกสารแนะนำ การโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว การส่งเสริม และให้ความรู้ใหม่ ๆ การอบรมการนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ รายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่ง การจัดทำแผนที่เส้นทาง และแผนที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่ง

2.2.5 ความปลอดภัยและการอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง เพราะจะทำให้ นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจตั้งแต่ก้าวแรกที่ได้เดินทางเข้าสู่ประเทศ โดยให้ความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ ระเบียบการเข้าออกเมือง เช่น การทำวีซ่า ศุลกากรการขนส่งกระเป๋าของผู้โดยสาร บริการการขนส่งท่าอากาศยาน

2.2.6 องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนให้ธุรกิจการท่องเที่ยว สามารถดำเนินไปได้ด้วยดีและก่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ การไฟฟ้า มีเพียงพอและใช้การได้ดีไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการ รวมทั้งความปลอดภัย การประปาสะอาด และมีปริมาณเพียงพอแก่การบริการ การสื่อสารโทรศัพท์ โทรสาร มีความสะดวก และความสามารถในการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล

2.2.6 การสนับสนุนอื่น ๆ เป็นการเพิ่มความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น ธนาคาร สถานที่ศึกษา แหล่งค้นคว้าต่าง ๆ ความร่วมมือระหว่างประเทศ นอกจากนี้ปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ สภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก ความนิยมในการท่องเที่ยว การขยายเส้นทางคมนาคมและการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการเมือง

2.3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

2.3.1 เงินหรือค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นสิ่งแรกๆที่ผู้เดินทางท่องเที่ยวจะต้องคิดทันที เพราะการเดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะใกล้หรือไกลจำเป็นต้องมีเงินหรืองบประมาณเพื่อใช้จ่ายด้านต่าง ๆ เช่น ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าบริการสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นต้น

2.3.2 เวลา เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับผู้เดินทางท่องเที่ยว เพราะแต่ละบุคคลย่อมอยู่ในสถานภาพทางการประกอบอาชีพแตกต่างกัน บางคนอาจใช้วันหยุดสุดสัปดาห์ เพื่อการเดินทางท่องเที่ยว แต่บางคนอาจจะต้องรอถึงการปิดภาคเรียน หรือบางคนอาจใช้เวลาหลังช่วงชีวิตทำงานเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น

2.3.3 ทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งดึงดูดใจให้ผู้คนเดินทางมาเยือนในท้องถิ่นในประเทศนั้น ๆ อันจะสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงเทศกาลและงานประเพณีประจำปีที่มีอยู่ในท้องถิ่น

2.3.4 ความปลอดภัย ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายการเดินทางท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิต และทรัพย์สินเป็นสิ่งสำคัญ มาตรการการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพและทั่วถึงทุกแหล่งท่องเที่ยว

2.3.5 โครงสร้างพื้นฐาน โครงสร้างพื้นฐานประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ สถานีรถโดยสาร ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการสื่อสารที่ทันสมัย เป็นต้น โดยปกติแล้วภาครัฐจะเป็นผู้ลงทุนจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในท้องถิ่นก็เป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์อย่างถาวร

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ยิ่งยศ ปัญญาโน (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ และภูมิสำเนา ผลวิจัยพบว่า 1) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการมาท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อเที่ยวชมธรรมชาติ เพราะสถานที่สวยงาม เดินทางโดยใช้รถส่วนตัวมาท่องเที่ยวมาพร้อมกับครอบครัวหรือเพื่อน โดยพักบ้านเพื่อนหรือบ้านญาติ 2) ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว และด้านข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี 3) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในการ

ตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานีโดยภาพรวม พบว่ามีความเห็นในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามเพศ ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวในด้านข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นไม่แตกต่างกันและเมื่อตำแหน่งตามอายุ ในด้านสถานที่ท่องเที่ยว พบว่ามีความเห็นไม่แตกต่างกันด้วย ทั้งนี้ยังค้นพบอีกว่า เมื่อจำแนกความแตกต่างตามปัจจัยด้านรายได้ ในด้านข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจำแนกตามปัจจัยด้านระดับการศึกษา ในด้านสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านข้อมูลข่าวสารที่ได้รับและจำแนกตามปัจจัยด้านอาชีพในด้านข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ทั้งหมด พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อจำแนกความแตกต่างตามปัจจัยด้านอายุ ในด้านข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจำแนกตามปัจจัยด้านรายได้ ในด้านสถานที่ท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยด้านอาชีพ ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทำการจำแนกความแตกต่างตามปัจจัยส่วนภูมิภาค ในด้านการท่องเที่ยวในด้านข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

รัฐกาญจน์ แสงกาญจน์ (2558: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว 4) เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง จำแนกตามปัจจัยที่ตัดสินใจของนักท่องเที่ยว ผลงานวิจัยพบว่า 4.1) นักท่องเที่ยวจะเข้ามาท่องเที่ยวภายในวัดเนื่องจากต้องการมาสักการะรูปหล่อสมเด็จพระพุฒาจารย์โตและเดินทางมาเพื่อต้องการไหว้พระ นักท่องเที่ยวจะเดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว โดยส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะเสียค่าใช้จ่ายไปกับค่าพาหนะ ซึ่งระยะทางในการท่องเที่ยวไม่มีผลต่อการท่องเที่ยวเพราะต้องการไหว้พระและเดินทางสะดวก สำหรับการเข้ามาท่องเที่ยวนั้น นักท่องเที่ยวจะรับทราบข้อมูลจากญาติ เพื่อนแนะนำ ส่วนกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว นั้น คือ งานแข่งเรือยาวและการบริการที่สนใจเข้ามาท่องเที่ยว คือ มีความสะดวกสบายและง่ายในการเดินทาง 4.2) การศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวกมีระดับความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจมาก และระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อด้านการให้บริการร้านอาหาร ด้านบุคลากรให้บริการมีระดับความพึงพอใจอยู่ในเกณฑ์พึงพอใจปานกลาง 4.3) การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่านักท่องเที่ยวที่มีเพศ สถานภาพระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน 4.4) การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว พบว่า ลักษณะการเดินทางมาท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการท่องเที่ยว ระยะทางในการท่องเที่ยว การ

รับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการที่สนใจเข้ามาท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Rubuliak (2006: Abstract) ได้ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวในรูปแบบที่ยึดชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว (Community-Based Ecotourism) ซึ่งเป็นทางเลือกหนึ่งที่ใช้กันอยู่ในหมู่ชนกลุ่มน้อยที่ราบสูง และกลุ่ม NGOs ทางภาคเหนือของประเทศไทยในปัจจุบัน อันเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวในลักษณะตรงข้ามจากเดิม กล่าวคือ จากการเดินป่าผาดอง หรือขึ้นเขาลงห้วยตามฉบับดั้งเดิม (Conventional Trekking Tourism) ที่กระทำการแพร่หลายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางภาคเหนือของไทย การท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้เสนอกลยุทธ์ที่ไม่เหมือนใครที่รวบรวมเอาความฝันของท้องถิ่นที่ต้องการบรรลุการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนโดยการกำหนดอนาคตด้วยตนเองและได้รับการส่งเสริมทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับสากลให้เป็นกลไกหนึ่งในการบรรลุการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยวิธี การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation), การสัมภาษณ์ (Interviews) และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นทุติยภูมิ (Secondary Data) ในภาคสนามระหว่างปี ค.ศ. 2002-2003 จากการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบที่ยึดชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวนั้น มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในวงจำกัด ในแง่ของการให้ประโยชน์แต่เฉพาะหน้าแก่ชุมชนเจ้าของพื้นที่เท่านั้น เนื่องจากการอ้างสมมติฐาน/หลักฐาน ว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะสร้างประโยชน์ทางด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม แต่ดูเหมือนว่าการท่องเที่ยวประเภทนี้ซึ่งไม่มีแนวโน้มที่จะเชื่อมโยงประชาชน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมเข้าด้วยกันเลยนั้น จะสามารถพัฒนาจนประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนในระยะยาวได้

Andreas (2008: Abstract) ได้ศึกษาการแลกเปลี่ยนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : อิทธิพลของการรับรู้ ทัศนคติ และนิสัยด้านวัฒนธรรม ต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มและการทำนายอนาคตการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวรายใหม่ดูเหมือนจะตัดสินใจเลือกสถานที่ที่ต้องการเที่ยวและสิ่งที่ต้องการพบเห็นเป็นลักษณะเฉพาะเจาะจงมากขึ้น และยังต้องการมีโอกาสได้เลือกกิจกรรมการท่องเที่ยวรวมทั้งแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ อีกด้วย (Nordin 2005) คำถาม คือ ทำไมสถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งกลับเป็นที่นิยมมากกว่าสถานที่อื่น ๆ และมีปัจจัยอะไรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว เหตุผลในการศึกษาการท่องเที่ยวของชาวสวีดิช ก็คือข้าพเจ้าพร้อมกับเพื่อนชาวอินเดียคนหนึ่ง วางแผนที่จะแสวงหาประสบการณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Experiences) ให้แก่นักท่องเที่ยวชาวสแกนดิเนเวีย (โดยมีชาวสวีดิชเป็นหลัก) ในประเทศอินเดีย เหตุผลหลักสำหรับการพิจารณาการท่องเที่ยวในอินเดีย ก็คือ ข้าพเจ้าเคยพบเห็นมาแล้วว่า ชาวอินเดียออกเที่ยวต่างแดนมากขึ้นได้อย่างไร รวมทั้งโอกาสต่าง ๆ ที่พวกเขาได้รับโอกาสความเป็นไปได้ที่ประชากรชาวอินเดียสามารถส่งเสริมกันและกันให้เดินทางไปยังประเทศต่าง ๆ ตามลำดับ นับเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง ได้พยายามศึกษาเพื่อค้นหาว่า การรับรู้ (Perception) มีอิทธิพลต่อการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวและประเภทของการเดินทางได้อย่างไร แนวโน้มหรือกระแสมโนมที่เลือกที่จะศึกษา ก็

คือ ความนิยมการท่องเที่ยวในเชิงนิเวศ (Eco-Tourism) ซึ่งได้รับความนิยมใกล้เคียงกับการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) และความปรารถนาที่อยากจะลองประสบการณ์ใหม่ ๆ ในช่วงวันหยุดพักผ่อน คำถามคือ มีความเป็นไปได้หรือไม่ที่กระแสความนิยมเหล่านี้ จะสามารถเพิ่มการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม (ความสนใจ/ความปรารถนาที่จะเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ มากขึ้น) ซึ่งกันและกันระหว่างประเทศต่าง ๆ และนี่คือ สิ่งที่ปัญหาการวิจัยได้พยายามค้นหาคำตอบจำกัดลักษณะเฉพาะอย่างไรให้แก่กลุ่มคนที่สนใจด้านการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมอินเดียและวัฒนธรรมสวีดิช ยังไม่สามารถตอบปัญหางานวิจัยของข้าพเจ้าได้อย่างครบถ้วนด้วยเหตุผลหลายประการ สิ่งที่ข้าพเจ้าสามารถนำเสนอได้คือ ทรรศนะหนึ่งเกี่ยวกับสิ่งที่กำหนดลักษณะเฉพาะของผู้ตอบแบบสอบถามชาวอินเดียผู้ซึ่งให้ความสนใจเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourist Exchange)

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว เป็นการวิจัยโดยใช้วิธีสำรวจเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มของประชาชนที่อยากไปเที่ยวประเทศเวียดนามเป็นกลุ่มเป้าหมาย แล้วได้นำเอาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปโดยมีข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ใช้ศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินงานไว้ดังต่อไปนี้ คือ

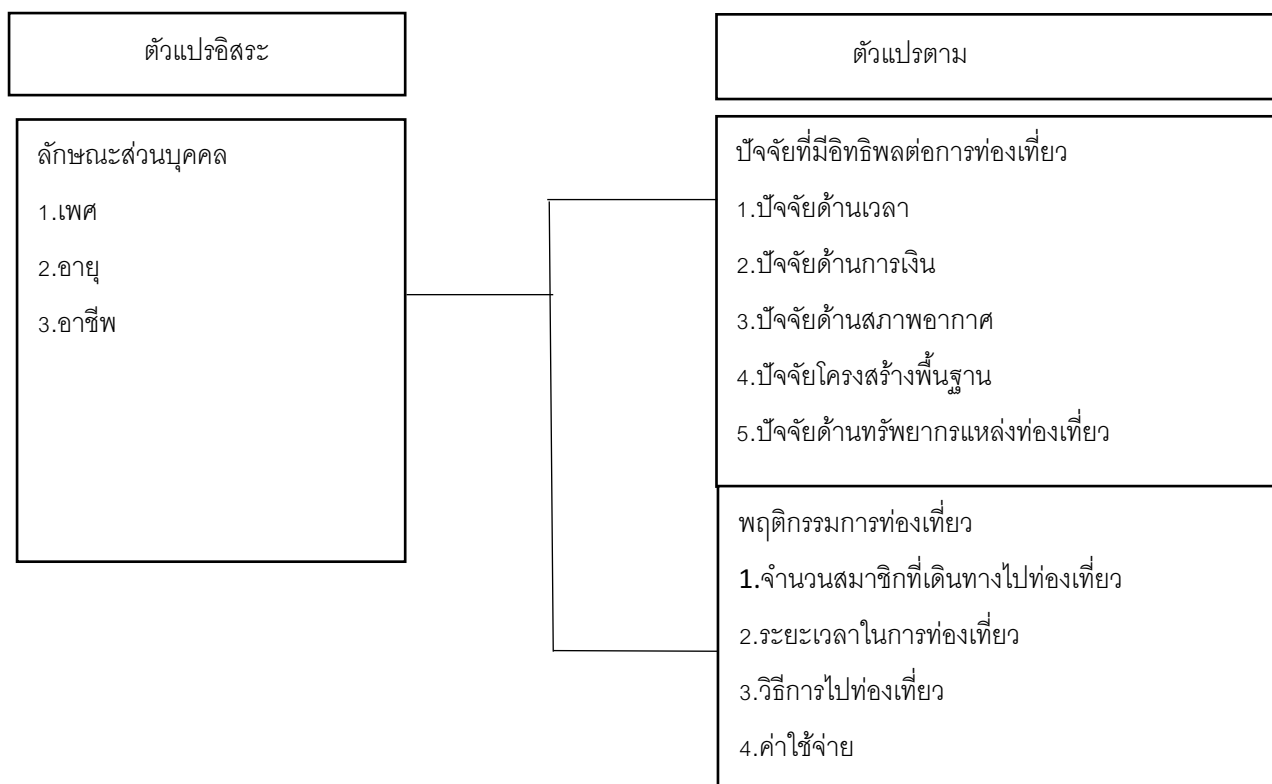
1. ประชากร
2. กรอบแนวคิดในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่อยากเดินทางไปเที่ยวประเทศเวียดนาม ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปกับบริษัททัวร์และเดินทางไปเที่ยวด้วยตัวเอง แบบสอบถามผู้วิจัยจะเก็บระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2565 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว เป็นการศึกษาประยุกต์เพื่อศึกษาถึงภาพรวมทั่วไปของประเทศเวียดนามและแหล่งท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว รวมถึงศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวจากแนวความคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงข้อมูลของการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามที่สามารถสร้างกรอบแนวคิดได้ดังภาพ 3.1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรเป้าหมายแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปจากการศึกษา โดยข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้มีอยู่ 2 ประเภท

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างโดยตรง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมจากเอกสารวิชาการ วิทยานิพนธ์ หนังสือ การค้นคว้าและเว็บไซต์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักหอสมุดต่าง ๆ และทางระบบอินเทอร์เน็ต

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยสอบถามจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เคยไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของชาวไทย ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนาม และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลแบบให้เลือกตอบ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะถูกนำไปตรวจสอบคุณภาพโดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความน่าเชื่อถือก่อนใช้งานจริง โดยการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้รวบรวมหนังสือข้อมูลของประเทศเวียดนาม ปัจจัยสภาพภูมิอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามจากแนวทฤษฎี และเอกสารการท่องเที่ยวของประเทศเวียดนามเป็นการศึกษาประยุกต์เพื่อศึกษาภาพรวมทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวเวียดนาม จากห้องสมุดและงานวิจัยนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

4.2 ได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามและหนังสือการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

4.3 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรนักท่องเที่ยวไทยที่อยากเที่ยวเวียดนามแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปจากแบบสอบถาม

4.4 นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

4.5 เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

5. การวิเคราะห์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบถามทุกฉบับ และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์และคัดเลือกไว้มาดำเนินการกรอกข้อมูล

5.3 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

5.4 นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ทำการเปรียบเทียบ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพอากาศและที่ตั้งของประเทศเวียดนาม 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยว 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่าง ๆ ของสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว 4) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศ อายุ และอาชีพ โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีลำดับขั้นการนำเสนอ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว
2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่ได้ในการศึกษาคั้งนี้ปรากฏว่า เก็บรวบรวมข้อมูลได้ จำนวน 300 ราย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	128	42.7
หญิง	172	57.3
รวม	300	100.0
อายุ		
อายุต่ำกว่า 20 ปี	43	14.3
อายุ 20 – 30 ปี	102	34.0
อายุ 30 – 40 ปี	65	21.7
อายุ 40 – 50 ปี	54	18.0

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว (ต่อ)

อายุมากกว่า 50 ปี	36	12.0
รวม	300	100.0

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	21.0
ลูกจ้างบริษัท/พนักงานเอกชน	44	14.7
ทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/อาชีพอิสระ	61	20.3
แม่บ้าน/ข้าราชการบำนาญ/ผู้สูงอายุที่ไม่ทำงาน	38	12.7
นักเรียน/นักศึกษา	94	31.3
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวโดยเป็นนักท่องเที่ยวเพศหญิง จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.3 เพศชาย จำนวน 128 รายคิดเป็นร้อยละ 42.7

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อายุ 20 – 30 ปี จำนวน 102 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาได้แก่ อายุ 30 – 40 ปี จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.7 อายุ 40 – 50 ปี จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 และอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาได้แก่ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 63 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายอาชีพอิสระ จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.3 ลูกจ้างบริษัท/พนักงานเอกชน จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.7 และแม่บ้าน/ข้าราชการบำนาญ/ผู้สูงอายุที่ไม่ทำงานจำนวน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

2.พฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม		
ครั้งแรก	157	52.3
2 ครั้ง	92	30.7
3 ครั้งหรือมากกว่า	51	17.0
รวม	300	100.0
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม		
คนเดียว	45	15.0
2-3 คน	91	30.3
4-5 คน	130	43.0
6 คน ขึ้นไป	34	11.7
รวม	300	100.0

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม		
3 วัน 2 คืน	54	18.0
4 วัน 3 คืน	92	30.7
5 วัน 4 คืน	115	38.3
7 วัน 6 คืน หรือมากกว่า	39	13.0

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเวียดนาม (ต่อ)

รวม	300	100.0
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการเดินทางไปท่องเที่ยวไปประเทศไทยเวียดนาม		
ไปด้วยตัวเอง	39	13.0
ไปกับบริษัทนำเที่ยว	108	36.0
ไปกับที่ทำงาน	70	23.3
ไปกับกลุ่มเพื่อน	83	27.7
รวม	300	100.0
รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศไทยเวียดนาม (เฉลี่ยต่อครั้ง ต่อ 1 คน)		
น้อยกว่า 10,000 บาท	147	49.0
10,000-15,000 บาท	94	31.3
15,000-20,000 บาท	59	19.7
รวม	300	100.0

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทยเวียดนาม ดังนี้

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางไปประเทศไทยเวียดนามครั้งแรก จำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา ได้แก่ 2 ครั้ง จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.7 และ 3 ครั้งหรือมากกว่า จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.0 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่เดินทางไปประเทศไทยเวียดนาม 4-5 คน จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา ได้แก่ สมาชิก 2-3 คน จำนวน 91 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.3 ไปคนเดียว จำนวน 45 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 และสมาชิก 6 คนขึ้นไป จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.7 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศไทยเวียดนาม 5 วัน 4 คืน จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมา ได้แก่ ระยะเวลา 4 วัน 3 คืน จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.7 ระยะเวลา 3 วัน 2 คืน

จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.0 และระยะเวลา 7 วัน 6 คืนหรือมากกว่า จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามกับบริษัทนำเที่ยว จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา ได้แก่ ไปกับกลุ่มเพื่อน จำนวน 83 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.7 ไปกับที่ทำงาน จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.3 และไปด้วยตัวเอง จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม (เฉลี่ยต่อครั้ง ต่อ 1 คน) น้อยกว่า 10,000 จำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาได้แก่ 10,000-15,000 บาท จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.3 และ 15,000-20,000 บาท จำนวน 59 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอ

การวิจัยเรื่อง สภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนามที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพอากาศและลักษณะที่ตั้งของประเทศเวียดนาม 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ของสภาพอากาศและที่มีอิทธิพลต่อการไปเที่ยวประเทศเวียดนาม 4) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ของนักท่องเที่ยวจำแนกตาม เพศ อายุ และอาชีพ ตัวอย่างในการศึกษา คือนักท่องเที่ยวที่เคยไปและยังไม่เคยไปเที่ยวประเทศเวียดนาม จำนวน 300 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience sampling) โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม

1. สรุปผลวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลวิจัยออกเป็น 3 ส่วน เพื่อเป็นบทสรุปนำไปสู่การตอบวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย ได้แก่ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว 2) พฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 3) ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวไทย

ตารางที่ 3 สรุปผลข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวแต่ละรายการเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ หญิง	172	57.3
ชาย	128	42.7
รวม	300	100.0

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 20-30 ปี	102	34.0
30-40 ปี	65	21.7
40-50 ปี	54	18.0
อายุต่ำกว่า 20 ปี	43	14.3
อายุมากกว่า 50 ปี	36	12.0
รวม	300	100.0

ตารางที่ 3 สรุปผลข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวแต่ละรายการเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ นักเรียน/นักศึกษา	94	31.3
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	63	21.0
ทำธุรกิจส่วนตัว/ค้าขายอาชีพอิสระ	61	20.3
ลูกจ้างบริษัท/พนักงานเอกชน	44	14.7
แม่บ้าน/ข้าราชการบำนาญ/ผู้สูงอายุที่ไม่ทำงาน	38	12.7
รวม	300	100.0

1.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทย

ตารางที่ 4 สรุปพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศไทยแต่ละรายการเรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนครั้ง ครั้งแรก	157	52.3
2 ครั้ง	92	30.7
3 ครั้งหรือมากกว่า	51	17.0
รวม	300	100.0

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิก 4-5 คน	130	43.0
2-3 คน	91	30.3
ไปคนเดียว	45	15.0
6 คนขึ้นไป	34	11.7
รวม	300	100.0

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลา 5 วัน 4 คืน	115	38.3
4 วัน 3 คืน	92	30.7
3 วัน 2 คืน	54	18.0
7 วัน 6 คืน	39	13.0
รวม	300	100.0

ตารางที่ 4 สรุปพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามแต่บะรายการเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเดินทางไป บริษัทนำเที่ยว	108	36.0
กลุ่มเพื่อน	83	27.7
ที่ทำงาน	70	23.3
ไปด้วยตัวเอง	39	13.0
รวม	300	100.0

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่าย น้อยกว่า 10,000 บาท	147	49.0
10,000 – 15,000 บาท	94	31.3
15,000 – 20,000 บาท	59	19.7
รวม	300	100.0

1.3 ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ปรากฏผลดังนี้

ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวด้านเพศมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม วิธีการเดินทางไปท่องเที่ยว

ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวด้านอายุมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม บุคคลที่ร่วมเดินทางไปท่องเที่ยว จำนวนสมาชิกที่เดินทางไป ระยะเวลาในการท่องเที่ยว

ลักษณะส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ระยะเวลาในการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามจำแนกตาม เพศ อายุ และอาชีพ ผู้วิจัยได้นำผลวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามลำดับดังนี้

2.1 การอภิปรายผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ปรากฏผลดังนี้

นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ซึ่งส่วนใหญ่เดินทางเป็นครั้งแรก ส่วนใหญ่มีสมาชิกเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 4-5 คน มีระยะเวลาในการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม 5 วัน 4 คืน ซึ่งเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามกับบริษัทนำเที่ยว โดยมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

(เฉลี่ยต่อครั้ง ต่อ 1 คน) น้อยกว่า 10,000 บาท อาจเนื่องจากประเทศเวียดนามเป็นประเทศที่มีเอกลักษณ์ มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และธรรมชาติที่น่าสนใจมากมาย รวมทั้งมีวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย อีกทั้งการคมนาคมที่พัฒนาให้เกิดความสะดวกในการเดินทาง ทั้งทางเครื่องบิน ทางรถยนต์ และอื่น ๆ จึงทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจและเลือกที่จะเดินทางมาชมความงามของประเทศเวียดนาม

2.2 การอภิปรายผลความสัมพันธ์ระหว่างส่วนบุคคลและพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ปรากฏผลดังนี้

ลักษณะส่วนบุคคลต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวประเทศเวียดนามอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย พฤติกรรมของบุคคลเกี่ยวข้องกับลักษณะต่าง ๆ ของบุคคล หรือลักษณะทางประชากร ซึ่งลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบายเป็นกลุ่ม ๆ ได้ คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายกันมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น บุคคลที่อยู่ในลำดับชั้นทางสังคมเดียวกันจะตอบสนองเนื้อหาข่าวสารในแบบเดียวกัน และทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาจากแนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง ได้กล่าวไว้ว่าการแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของประชากร ช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมายในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคม วัฒนธรรม ช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกันจะมีลักษณะจิตวิทยาต่างกัน ทั้งนี้ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์เป็นสิ่งที่ทำให้ความต้องการของผู้บริโภคมีความแตกต่างกัน ซึ่งสิ่งแวดล้อมประชากรศาสตร์ประกอบด้วย การเพิ่มขึ้นและการลดลงของประชากร โครงสร้างอายุของประชากร การย้ายถิ่นฐาน รูปแบบการศึกษา รายได้เชื้อชาติ และวัฒนธรรมที่สอดคล้อง

3. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

เพื่อให้ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ ในประเด็นที่สำคัญสามารถนำผลศึกษาไปใช้กำหนดแนวทางในการพัฒนาและวางแผนการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงเสนอข้อเสนอที่ได้จากข้อค้นพบประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติที่ได้จากข้อค้นพบ

3.1.1 จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานในสถานที่ท่องเที่ยว เช่น การจัดการบริการห้องสุขาได้อย่างสะอาดและเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม

3.1.2 จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกวิธีการเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศเวียดนามด้วย

การไปกับบริษัทนำเที่ยว ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับติดตามการทำงานของ บริษัทนำเที่ยวต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐาน ถูกต้องตามกฎหมาย

3.1.3 จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักและทราบข้อมูลการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม จากสื่ออินเทอร์เน็ต และสื่อต่าง ๆ ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจจึงควรมีการเพิ่มเติมรายละเอียดการท่องเที่ยวผ่านสื่อดังกล่าวให้มากขึ้น

3.1.4 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม คือด้านเวลา ซึ่งหมายความว่า การท่องเที่ยวประเทศเวียดนามใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวช่วงสั้น ๆ ได้ ดังนั้นผู้ประกอบการ หรือบริษัทนำเที่ยวจึงไม่ควรจัดโปรแกรมท่องเที่ยวประเทศเวียดนามโดยที่มีระยะเวลานาน

3.1.5 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ด้านการเงิน คือค่าใช้จ่าย ค่ำค่าต่อการเดินทาง ซึ่งรวมและเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่แพง ดังนั้นผู้ประกอบการไม่ควรจัดโปรแกรมที่มีราคาสูงกว่า 20,000 ในการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม

3.1.6 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ด้านทรัพยากร ได้แก่ สภาพแวดล้อม สภาพอากาศ ประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรจัดโปรแกรมเหล่านี้ในการเดินทางไปเที่ยวเที่ยว

3.1.7 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือมัคคุเทศก์ ที่สามารถบริการได้อย่างประทับใจ ดังนั้นผู้ประกอบการควรเลือกมัคคุเทศก์และอบรมในมีมาตรฐานเพื่อเป็นที่น่าพอใจต่อนักท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2542). **แผนการท่องเที่ยวปี 2542**. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- เขียน วีระวิทย์. (2542). **เวียดนาม ลังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง การเมือง และต่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์วิภา เนตรทิพย์. (2560). **การท่องเที่ยวประเทศเวียดนามของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. สืบค้นเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2564, จาก <http://libdoc.dpu.ac.th>
- เน็กซ์ บุกกิ้ง. (2563). **ข้อมูลท่องเที่ยวประเทศเวียดนาม**. [ออนไลน์]. เข้าได้ถึงจาก : <http://www.nexttour.com>. (วันที่ค้นข้อมูล 6 พฤศจิกายน 2563).
- ภาคิน ลิขิตธนกุล. (2556). **Amazing ASEAN เวียดนาม**. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์ท่องเที่ยวโลก อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ยิ่งยศ ปัญญาโน. (2558). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รุ่งกาญจน์ แสวงกาญจน์. (2556). **ปัจจัยที่ตัดสินใจมาท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยว ณ วัดไชโยวรวิหาร จังหวัดอ่างทอง**. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วรรณ วลัยวานิช. (2539). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555). **เวียดนาม**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์

ภาษาอังกฤษ

- Daun, Andreas. (2008). **A Cultural Tourist Exchange – How Cultural Perception, Attitudes and Habits Affect the Choice of Tourist Destination**. M.A. Thesis. Lulea University of Technology.
- Deena, Rubuliak. (2006). **Seeing the People through the trees: Community-based Ecotourism in Northern Thailand**. M.A. Thesis. Simon Fraser University.